

1r PREMI	58499
2n PREMI	15199
3r PREMI	11825
4ts PREMIS	54790
	59743
5ns PREMIS	46319
	54825
	64654

La Grossa se'n va al Prat, Terrassa i Barcelona

Els distribuïdors asseguren que les butlletes del 58499 s'han venut majoritàriament d'una en una

Tenim **COMPRADORS** per al teu habitatge.
TE'LS PRESETEM?

FINQUES Pous TRUCA'NS ARA ☎ 93 790 39 45

www.finquespous.cat Taxem casa teva **GRATUÏTAMENT**
c/ Pujol 20 - 08301 - MATARÓ

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 2 de gener del 2019. Any XLIV. Núm. 14867 - AVUI / Any XLI. Núm. 13737 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-10

L'any del judici

MARCAT • El procés contra els dirigents sobiranistes per l'1-0 condicionarà l'any polític tant a Catalunya com a l'Estat espanyol

REPORTATGE

P10

El judici, a la televisió

ESCENARI • Les sentències, els pressupostos i la irrupció de Vox compliquen el diàleg polític per buscar sortides al conflicte

EUROPA-MÓN

P18

Bolsonaro, amb Michele (la seva esposa), saludant la gent mentre es dirigeix al palau presidencial, a Brasília ■ EFE

Comença l'era Bolsonaro

El nou president promet alliberar el Brasil de "lligams ideològics"

Nacional

P12,13

Trànsit fa front al repunt dels accidents

La velocitat i l'ús del mòbil, objectius a combatre per les autoritats el 2019

Nacional

P10

Puigdemont enceta l'any en un acte a Lledoners

VOLTES D'OMEN MOLTA VIDA

Mira les ganes de vacances que et vénen quan veus un parell de muntanyes.

40 oficines a Catalunya
902 811 811
nautalviajes.com

NAUTALIA
Viatges

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

Sobreviure en la incertesa

L'any que acabem d'encetar es presenta ple d'incerteses. De fet, fa temps que ens hem acostumat a sobreviure en la volatilitat permanent. En la feina, en les relacions personals, en la política... Res és estable i tot canvia a una velocitat supersònica, sense donar-nos temps a acostumar-nos-hi. Fa molts anys Marx i Engels van afirmar que "tot allò que és sòlid s'evapora en l'aire". Els dos pensadors es referien al conflicte entre el capital i el treball i anunciaven una revolució en l'horitzó. Avui, però, l'escenari s'intueix molt més convuls que el que hi havia a mitjan segle XIX. De fet, vivim instal·lats en una revolució contínua, sense aturador. Els temps de les veritats més o menys absolutes semblen llunyans i l'accés a una informació cada vegada més nombrosa no va acompanyada de més capacitat per comprendre-la.

La volatilitat també es manifesta en l'àmbit polític. Les enquestes caduquen abans de publicar-se, els partits

El mirall andalús s'ha convertit en una advertència d'allò que es pot produir a escala estatal i que acabarà marcant l'agenda política

tradicionals han estat esbandits i constantment afloren opcions que semblen sortir del no-res, alimentades amb dosis d'abstencionisme, por i insatisfacció. En poc temps hem assistit a un autèntic "tsunami" en el sistema de partits o un "terratremol silenciós" en el comportament de l'electorat, manllevant el títol de dos llibres recents. En tot cas, podem arribar a analitzar allò que succeeix, però resulta molt més complicat endevinar cap a on ens dirigim i com hi anem. Els senyals que es perceben en l'horitzó, però, no conviden a l'optimisme. El mirall andalús constitueix una advertència ben consistent d'allò que es pot produir a escala estatal. Una comunitat tradicionalment dominada pel PSOE s'ha convertit, en poc temps, en la punta de llança de l'extrema dreta. La setmana passada, el diputat Manuel Gaviria es va convertir en el primer representant d'un partit feixista que arriba a un càrrec institucional; tot plegat, amb els vots del PP i la connivència de Ciutadans. I tot sembla indicar que no serà el darrer. Mala peça al teler.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

L'any del judici

Em fan gràcia els que, en vista de les dotze campanades que separen un any de l'altre, s'hi giren d'esquena, fan un posat escèptic i afirmen que hi hem de fer el sord perquè ens trobem davant una convenció com qualsevol altra, perquè l'univers o les plantes del bosc no saben distingir la diferència entre el 31 de desembre i el primer de gener, perquè els nostres rellotges ni tan sols responen a l'horari solar i quan marquen les dotze són en realitat les onze. O és la una?

Ben mirat, estem subjectes a tantes convencions... Les solapes de les americanes en són una. De què serveixen les solapes si no és per sostenir un clavell al trauc en ocasions assenyalades que també són poca-soltes i prescindibles? O pentinar-se al matí, o pintar-se els llavis, o deixar-se barba, o beure el vi amb un vas i no a gallet, o consumir el xampany en una copa en comptes d'un vas, o dir "bon dia tingui", o llegir un llibre amb tapa dura, o que sigui el vermell i no cap altre el color que evita de ser atropellat.

Som esclaus també de tants calendaris diferents al llarg de l'any... Hi ha

“ Estem subjectes a molts calendaris, horaris i campanades

el calendari escolar. Tots aquests que no volen escoltar les campanades de l'any nou posen el despertador perquè, al nen, no li passi l'hora d'iniciar el curs en un dia arbitrari decidit per l'autoritat. Hi ha el calendari fiscal, que comença un dia de l'abril i acaba en un altre de juny i que posa a tot-hom neguitós. Hisenda té pressa: el seu calendari és de tres mesos. Passar de l'abril al maig i del maig al juny, o que l'any estigui dividit en dotze mesos, va ser un invent primer de Juli Cèsar i després d'un papa que es deia Gregori, però ja pots anar dient a Hisenda que és una convenció o que no

creus en emperadors ni papes: s'ha de pagar imperativament i religiosament entre abril i juny, i no una vegada sinó cada any marcat per les campanades del primer de gener. Hi ha també el calendari de la Lluna, que indica quan és carnaval i quan els padrins han de regalar puntualment la mona.

Després passa que el 1714 va ser el 1714 i no abans ni més tard i que Napoleó va ser derrotat a Waterloo el 1815 i no en un altre any, i que els llibres d'història serien un galimaties i que nosaltres mateixos no sabríem on situar els fets tristos o alegres que anem acumulant sense la mediació d'aquestes campanades.

El primer d'octubre del 2017 va ser el dia de l'any que tots recordem. L'any judicial, un altre any interposat en l'any natural, ha volgut que el judici per a aquella causa se celebri aquest 2019 i aquest gener que van començar ahir. Un any que ens marcarà a tots. Uns anys, els que van del 2017 fins al 2019, que els presos i els exiliats han comptat dia a dia, i nosaltres amb ells. Que el resultat del judici faci justícia al bon any que avui ens desitgem.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/j39uuy>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

El 'momentum'

No costa gaire, saber que aquest 2019 serà l'any del judici. Ni tampoc saber que aquest serà un any dur, complicat, ple d'estira-i-arronses polítics. El que em pregunto, en tot cas, és si aquest 2019 serà l'any del "momentum". Al president Puigdemont l'associarem sempre a l'"O referèndum o referèndum". A Torra, no sé si a vostès els passa el mateix, l'associo al "momentum". Perquè ha estat ell qui ens n'ha parlat en diferents ocasions. Ho ha fet formalment, en una conferència al TNC, i ho ha fet repetidament en diferents entrevistes. Torra –i hi estic d'acord– sosté que, en un moment determinat, aquest any dur, complicat, ple d'estira-i-arronses polítics, es convertirà també en una oportunitat. "L'1-O en va ser una, però en vindran més", resumeix Torra, que aquest 2018 no s'ha estat de fer autocrítica del que havia passat: "Nosaltres volíem fer una

“Serà aquest 2019 l'any del 'momentum' que pregona Torra? I, si ho és, estarem preparats? Segur?”

revolució somrient, democràtica i radical. Si analitzem el que no va sortir bé, és probable que hi hagi un alt grau de coincidència que potser necessitem més preparació, molta més organització, i molts més plans de contenció", li vaig sentir a dir a final d'any. Aquest any hi haurà judici. I serà dur. Molt dur. Serà aquest el *momentum*

que pregona Torra? El president sosté –ho ha dit algunes vegades– que "si hi ha una sentència d'escarment, injusta, inacceptable i intolerable", "és possible que aquell sigui un moment". Ha parlat també del "moment" que podrien significar les eleccions municipals "si hi ha una gran victòria de les candidatures republicanes", i ha parlat fins i tot d'un possible *momentum* si hi ha unes noves eleccions generals i els independentistes van units, cosa que a hores d'ara sembla improbable. L'any 2019 serà, segur, el del judici. I, segur, el d'unes sentències injustes. Serà, però, l'any del *momentum*? I encara més –que és la pregunta (i la resposta) que em preocupa–: si hi ha algun *momentum* aquest 2019, president, estareu preparats? Hi ha de veritat una estratègia conjunta? Tots penseu el mateix? Convertireu un mal tràngol en una oportunitat? O tindrem un mal *momentum*?

De reüll

Anna Serrano

L'oportunitat

Any nou ple de promeses. És l'esquema de sempre. Molts arribem al gener –una mica, bastant o del tot– convençuts que, aquest sí, serà el bo per escometre allò que figura en la columna de pendent en les llistes personals. Any nou, vida nova, diuen. No sense un cert escepticisme, ens hi agafem. Propòsits, projectes, desitjos o voluntats per emprendre, reprendre o culminar. Qui no necessita una oportunitat?

El 2019 serà un any políticament complicat. Arrenca amb nou dirigents independentistes empresonats

El 2019 serà un any políticament complicat

–alguns fa més d'un any–, d'altres, a l'exili, i el judici de l'1-O a tocar. Les eleccions del maig i l'omnipresent possibilitat que s'hi sumi alguna altra convocatòria fan el panorama encara més complex. És el context en què transita el fil de diàleg obert entre els governs català i espanyol. I es fa difícil pensar que pugui donar

fruits, simbolismes al marge. Un nom d'un aeroport per aquí, una declaració de reparació per allà... res, però, que sembli que serveixi de desllorigador a l'actual situació que viu Catalunya. El PSOE hi podria pensar, quan s'obre el teló del 2019, mandrós. Amb el PP en intensa competició amb Vox per l'extrema dreta, blanqueig intensiu inclòs, Ciutadans mirant-los de reüll i intentant ocupar el centre, i tots tres practicant la política del *ni aigua* a l'independentisme que sovint estenen a Catalunya, els socialistes tenen l'oportunitat real de fer un pas endavant. Requeriria política i valentia.

Les cares de la notícia

DIRECTOR DEL SERVEI CATALÀ DE TRÀNSIT

Juli Gendrau

Mesures de xoc

Les xifres d'accidentalitat no només no són bones, sinó molt preocupants; però és positiu que Interior i el SCT hagin reaccionat amb determinació, focalitzant les causes del repunt i aplicant mesures de xoc per reduir aquest balanç d'accidents i mortalitat a les carreteres, que el 2018 s'ha disparat.

PRESIDENT DEL BRASIL

Jair Bolsonaro

Toca governar

El nou president del Brasil ha pres possessió en el punt més alt de popularitat després de la seva victòria electoral i d'esperança de canvi de la població, però ara toca governar, resoldre els problemes i millorar la vida de la gent, i aquí és on el líder de la ultradreta brasilera haurà de respondre.

PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ AMATLLER

Francesc Fontbona

Mirant al futur

La Fundació Institut Amatller d'Art Hispànic celebra el 75è aniversari amb l'empenta dels nous projectes que té davant: la digitalització dels seus fons fotogràfics, integrats per 360.000 negatius, i l'obertura d'un segon museu a l'antic jardí de l'edifici modernista al passeig de Gràcia de Barcelona.

EDITORIAL

2019, un any marcat pel judici polític

Acabat d'encetar el nou any, podem augurar sense cap mena de dubte que el 2019, malgrat ser un any electoral, estarà marcat pel judici als dirigents independentistes catalans, que finalment se celebrerà al Tribunal Suprem pel que fa als acusats de rebel·lió, que acumulen una petició de penes més greu, i al TSJC pel que fa a la resta dels encausats. Malgrat que la instrucció del cas executada pel magistrat Pablo Llarena ja acumula incomprendibles decisions judicials, expedients carregats de partidisme i l'injust empresonament dels dirigents independentistes, l'inici del judici oral –que es preveu d'aquí a uns dies, cap a mitjan gener– donarà el tret de sortida a la prova definitiva de la salut democràtica de l'Estat.

El judici marcarà un abans i un després en la història de l'Estat espanyol. En primer lloc, l'actuació del Tribunal Suprem estarà sotmesa a l'escrutini de l'opinió pública dels catalans i dels espanyols. Però la repercussió del judici als dirigents independentistes catalans tindrà també un ressò d'àmbit mundial que inclourà el seguiment en directe d'un bon nombre d'observadors internacionals. Motiu pel qual l'Estat espanyol patirà un desgast molt profund en la seva imatge com a estat de dret. I, en segon terme, la sentència marcarà les futures relacions entre Catalunya i l'Estat espanyol. Ja que una sentència condemnatòria podria comportar malmetre els ponts necessaris per avançar en un diàleg que fins ara ha estat acceptat només retòricament per l'actual govern espanyol socialista i que és imprescindible desenvolupar fins a les últimes conseqüències per desbloquejar el gravíssim conflicte polític existent, mitjançant l'acord en una via de solució democràtica a les aspiracions de la majoria de la societat catalana.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

La Grossa

La Grossa troba el seu Sort a Campdor. L'establiment que va distribuir el primer premi a l'Ametlla de Merola havia venut el segon el 2016.

10
anys

Preus públics

Els serveis bàsics amb preus regulats s'actualitzen per sobre de la inflació prevista. Llum, aigua i transports en general es disparen malgrat la crisi.

20
anys

L'euro

La UE fa un pas de gegant i els ministres de Finances fixen la paritat de les seves monedes amb l'euro, que valdrà 166,386 pessetes.

Full de ruta

Carina Filella

Molins a la Terra Alta

L'agricultura i el paisatge són els dos puntals principals de la comarca de la Terra Alta, que en els darrers anys ha fet una aposta decidida per l'entourisme, per un model de desenvolupament sostenible basat en el sector del vi, l'oli i el turisme. Però es troben amb un fre: la proliferació eòlica, que ha cobert la comarca d'aerogeneradors, de molins gegants. No critiquen l'energia eòlica com a tal, però sí la massificació i el desequilibri territorial que suposa el fet que aquesta comarca disposi actualment de 184 molins, repartits en deu centrals, i que ara s'acaben d'aprovar uns projectes que, de tirar endavant, suposarien instal·lar 30 nous aerogeneradors (són els que la Generalitat va adjudicar l'any 2010 a les empreses Gas Natural i Alstom, però que els promotors havien decidit ajornar fins ara per motius d'oportunitat econòmica).

La DO Terra Alta, la Plataforma en Defensa de la Terra Alta i l'Ateneu Po-

La DO Terra Alta, l'Ateneu La Pastora i la Plataforma en Defensa de la Terra Alta lideren la campanya per limitar el nombre d'empreses eòliques al territori

pular La Pastora lideren ara la campanya per limitar el nombre d'empreses eòliques que s'instal·lin al territori. I fa només uns dies van aconseguir que el Consell Comarcal aprovés per unanimitat una moció en aquest sentit. Aquesta moció insta els partits i alcaldes de la comarca a establir límits respecte a les centrals eòliques per evitar una massificació que fonts de la Plataforma afirmen que "ja és una realitat". I un fet no menys important: demanen a polítics i administracions que es tingui en compte el teixit associatiu i econòmic de la comarca a l'hora de prendre unes decisions que poden frenar l'auge de l'entourisme, que ha pres volada en els últims anys. El president de la DO Terra Alta va recordar fa uns dies que, si aquests nous projectes s'acaben materialitzant, la comarca passaria de concentrar el 25% de l'energia eòlica instal·lada a Catalunya a prop de la meitat. Ningú no qüestiona els avantatges de l'energia eòlica, però sí unes xifres que en aquesta petita comarca són desproporcionades.

Tribuna

Montse Barderi. Escriptora, filòsofa i periodista

Una pàtria més petita

A vui no és 28 de desembre i això no és una innocentada, però a finals del 2018 una campanya va vilipèndiar el filòsof Kant fins al punt d'aconseguir que l'aeroport de Kaliningrad no portés el seu nom. I el vicealmirall Igor Mujametshin, cap de l'estat major de la flota del Bàltic rus, va fer un discurs dient: "Kant és una persona que va traïr la seva pàtria, que es va humiliar i es va arrossegar de genolls perquè li donessin una càtedra a la universitat on impartia classes, va escriure uns llibres incomprendibles que ningú dels que estan aquí ha llegit ni llegirà mai."

JURARIA QUE FORMO part d'una generació de persones que creiem que poder arribar a llegir Kant significava una fita en la nostra biografia. Ens resignàvem a no saber prou alemany per llegir-lo en la seva llengua original, i personalment la meua resignació no era la d'una noia de casa bona que surt de l'institut Goethe—sabia on es podia estudiar el millor alemany—sinó d'una noia de 20 anys que quan acabava el seu torn de la fàbrica agafava el tren per anar als vespres a estudiar a la uni-

versitat. La cultura tenia un prestigi i les humanitats eren una pàtria comuna arreu del món. Aspiràvem a llegir, a documentar-nos, a conèixer, teníem una avidesa insaciable per apropar-nos a l'art, la música, la literatura, la història, la filosofia.

RECORDO EL PRIMER DIA de classe a la universitat quan la professora va llançar una pregunta a un auditori absolutament en silenci (i evidentment sense mòbils): "Qui no ha llegit Homer?" I, als qui vam aixecar la mà, ens va dir: "I què fan vostès aquí perdent el temps? Corrin a casa seva, vagin a llegir Homer! Marxin!" Aquesta pregunta, "qui no ha llegit Homer?", s'hauria pogut fer a qualsevol universitat del món i hauria estat per a tothom, en qualsevol punt d'allò que en dèiem món civilitzat, absolutament comprensible. Ras i curt, què són les humanitats? La presumpció que la lectura de determinats llibres ens farà millors persones. Amb més coneixements, amb més capacitat crítica, amb més capacitat de diàleg. Sí, sabem que Hitler tenia una biblioteca immensa, però aquesta anomalia, aquest

capritx monstruós, no el donem com a bon argument per a la ignorància.

CREURE EN LES HUMANITATS significa estar convençut que no llegir vol dir alguna cosa com tenir menys complexitat al cap. I la complexitat és la nostra veritable pàtria. Creure en les humanitats significa saber que els discursos que ho expliquen tot no expliquen res. Significa analitzar, significa no sentir-se mai del tot cofoi i a gust amb la pròpia opinió, significa dubtar i saber que estar tan convençut vol dir etimològicament estar vençut, i, en aquesta lluita sense guanyadors ni perdedors, hi ha alguna cosa molt més valuosa i impossible que la veritat, el desig d'acostar-s'hi, i que, en aquest camí d'apropiació impossible, la veritat es fa menys certa i es multiplica. I això no vol dir relativisme, ni falta de fermesa, ni ens cal cap membre de la legió per dir-nos que 2 i 2 fan 4, sinó que equival a una certa saviesa, tolerant i pacífica. La d'algú que torna a agafar la *Crítica de la raó pura* i sap que esmerçant-hi més hores cada cop ens pot arribar a dir més coses i fer-se menys incomprendible.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Sacerdots i diàleg

■ Acabo de llegir *Sacerdots demanen diàleg*. Crec que haurien d'haver estat els bisbes els qui haurien d'haver demanat als seus clergues i a tots els laics parroquials la paritat, la justícia i la humanitat per tota la problemàtica catalana indecent.

Els laics també som poble de Déu, també sofrem amb els nostres germans empresonats.

Després de la mort de Dr. Pont i Gol, penso que Catalunya té una manca de guiatge pastoral. Sembla que no acaben d'entendre la totalitat cristiana feta comunitat en la fe. Tots en marxa!

ENRIC PRATS AUQUÉ
Reus (Baix Camp)

Excés de regals

■ Segons l'estudi europeu *Tendències de consum per Nadal del 2018*, l'Estat espa-

nyol ocupa la segona posició en el rànquing de més despesa del continent, només superada per la Gran Bretanya.

Sembla evident que en aquestes dates es fan excessius regals i que molts pares tendeixen a donar tots els capritxos als fills i regalar-los tot el que demanen. Això té conseqüències negatives en el desenvolupament del nen, atès que l'excés de regals comporta que els petits restin importància a valors com ara l'esforç, la generositat i l'austeritat. Es fan regals motivats per l'exigència dels nens, per l'efecte de la publicitat i per compensar els fills pel poc temps que hom passa amb ells per l'extensa jornada laboral. Està demostrat que l'abundància de regals perjudica la maduració personal, convertint-los en éssers immadurs i, a la llarga, insatisfets. Els pares, i també els familiars, haurien de posar límit al nombre de regals que fan

als seus fills, ja que és responsabilitat dels pares educar els fills a acceptar i valorar el que tenen, comprant els regals que els siguin necessaris i utilitzin.

ANTONI VILANOVA CASALS
Barcelona

7 mesos, 7 anys

■ Afirmació feta amb contundència, en el balanç que el president del govern d'Espanya, Pedro Sánchez, va emetre. Resumint, feina en tots els àmbits, equivalent als 7 anys de presidència del Sr. Rajoy.

Lloable, sacrificada, emergent la feina feta en aquest període de temps pel govern d'Espanya. Es poden enumerar la quantitat de gestions, accions, actuacions que Pedro Sánchez i els seus ministres han tirat endavant. I tot això davant d'una oposició del Partit Popular esgotadora i anginant.

Mirant, passant llista a to-

tes les matèries, des d'educació, seguretat i cooperació fins a sanitat, la labor ha estat positiva. I més tenint en compte l'estret marge parlamentari, i havent de fer combinacions entre les diferents forces polítiques representades al Congrés dels Diputats.

Valuosa, valedora, aquesta "tasca" durant 7 mesos del govern de Pedro Sánchez, per a tota la societat espanyola. Gairebé ha anat endinsant-se per totes les capes socials (sanitària, educativa, treballador social, autònom, pensionista, funcionari públic...) i en aquestes s'ha anat situant i solucionant en la mesura del possible.

Espero que així pugui continuar, que continuï fins a l'any 2020, per donar i transmetre dintre i fora de casa aires nous, avenços, consensos i solidaritat.

FRANCESC CARAFI QUINTANA
Sant Sadurn d'Anoia (Alt Penedès)

La frase del dia

“El desig del govern per a l’any nou és que el judici als líders del procés s’acabi amb l’absolució”

Pere Aragonès, VICEPRESIDENT DEL GOVERN

Tribuna

Melcior Comes. Escriptor

L’any de la plaga

Aquest any que hem deixat enrere ha vingut carregat de monstruositats. Ha estat un any dolorosament memorable per a Catalunya, per al catalanisme, per al projecte republicà que es va encetar de veres el ja remot 1-O del 2017. S’ha complert un any d’aquella jornada de terror, quan vam aprendre que l’Estat preferia atonyinar votants pacífics abans que cedir a la simple voluntat democràtica del gran gruix del país. Que Catalunya desitja votar en un plebiscit és ara tan evident com ho era fa més d’un any, però sembla que les ferides que aquell desig ha provocat són tan grosses i purulentes que ens tindran entretinguts durant una llarga temporada.

VAM VOLER AUTODETERMINAR-NOS per la nostra simple voluntat, un desig, sí, meravellósament democràtic però espantosament pueril si a l’hora de la veritat no es té cap opció realista de crear un estat allà on només hi ha una autonomia pelada i cada dia més problemàtica. No sé si aquest experiment polític que va ser el referèndum autodeterminació unilateral va ser un èxit o no; el que sí que anem veient és que a l’horitzó no hi ha ningú políticament rellevant que tingui ara ganes de repetir-lo.

SILLAVORS ERA TAN BONA IDEA: per què ha deixat de ser-ho? El referèndum pactat no està en la mentalitat política de cap dels partits que poden arribar a governar l’Estat en els pròxims 20 anys. A més, com més se’n parla, més creix la voluntat de no cedir ni un mil·límetre en aquest aspecte. Ha estat parlar de democràcia fins a les últimes conseqüències, des de Catalunya, i s’ha aixecat, des de la resta de l’Estat, el revés d’aquest propòsit: l’esperit retrògrad de les essències inamovibles.

I SÍ, TENIM EXILIATS I PRESOS POLÍTICS, responsables elegits democràticament que

estan tancats a la presó perquè van tirar endavant el projecte contra les prohibicions de l’Estat, fet que els està costant la llibertat i potser una dura sentència penal a la contra. Serà un procés dur, escabrós, manipulador i possiblement serà anul·lat a llarg termini per la justícia internacional, la qual, en cap cas, podrà acceptar –els millors juristes hi estan d’acord– que es qualifiqui de rebels o sediciosos polítics electes europeus per haver muntat un referèndum.

PERÒ EL FET ÉS AQUEST: estem esperant un judici penal contra els nostres representants, bona part de l’electorat dels quals, a sobre, se’ls mira amb reticències, perquè, a damunt de veure’ls com a víctimes d’un estat venjatiu, insegur i arbitrari, els veu com a oportunistes estafolers que van prometre un projecte polític sense tenir res versemblant que els donés opció de complir la promesa. Tot es va muntar perquè s’esperava –des d’una innocència que ara ens pot semblar espai-

“volíem un estat propi quan teníem una autonomia... ¿Què podrem arribar a desitjar ara, però, quan sembla que fins i tot les autonomies fan nosa?”

dora– que l’Estat s’avindria a negociar abans de triar la via de la repressió. I no. Però el problema sempre és el mateix: ningú no negocia perdre posicions de poder si no negociant no hi perd res o hi perd ben poca cosa. Espanya, de negociar, només hi pot perdre: competències del govern central, ingressos tributaris, fortalesa política, orgull nacional, etc.

POTSER L’ESTAT ESPANYOL ha caigut en prestigi internacional –fet sempre volàtil–, però mai no s’havia sentit tan fort i desacomplexadament espanyolista, sentiment que ha motivat l’aparició d’una dreta directament franquista, que està fent de Catalunya el trampolí que li permetrà ocupar, de nou, les institucions sota els nassos d’un progressisme espanyol que ni pot treure els ossos de Franco de la tomba. Aquesta serà la gran aportació del 2018: la dreta rànica ha esdevingut una hipòtesi per al govern de l’Estat, començant el seu ascens per les autonomies més grosses, catapultada per un discurs que posa Catalunya com a ase de tots els cops. Volíem forçar la màquina cap a una democràcia de millor qualitat; ens ha caigut a sobre un carregament de caspa amb aromes de pólvora.

EL PANORAMA NO ÉS PROMETEDOR. Espanya retrocedeix en qualitat democràtica, a un ritme similar a altres democràcies que degeneren cap a formes d’autocràcia populista, sigui amb tocs feixistes o amb perfums d’aquell neocomunisme estupidíssim que li prepara el terreny amb els seus maximalismes. El posat liberal, pacifista, enraonat i pluralista s’arronsa, com ha passat en altres moments de la història, acomplexat davant de les ganyotes d’uns i d’altres, tot esperant limitar els estralls de la putrefacció.

VOLÍEM UN ESTAT PROPI quan teníem una autonomia... ¿Què podrem arribar a desitjar ara, però, quan sembla que fins i tot les autonomies fan nosa?

De set en set

Manuel Castaño

Tanmateix es mou

Ha estat molt comentada la rèplica d’un mosso d’esquadra a un agent forestal en el marc incomparable

de l’enèsima aturada de país: “La república no existeix, idiota!” Té molt de sentit, essent una conversa de franca companyonia entre funcionaris, perquè és obvi que la invocada república no convoca concursos ni paga complements de destinació –més aviat reclama òbols–; però no en té gens en una perspectiva més àmplia. Quantes coses no inciten la criatura humana a l’acció, malgrat la seva flagrant inexistència. Ara mateix, l’escalfament global, l’estalvi energètic, la reinserció dels presos, la integració dels immigrants, la ideologia de gènere, la progressivitat fiscal, les dietes per aprimar... sabem que són meres quimeres, però quant de temps no ocupen i quants diners no mouen! Ja deia Chesterton que, quan la gent deixa de creure en Déu, el problema és que es posa a creure en qualsevol cosa. I en aquesta credulitat neixen, s’engreixen i pereixen els polítics de tota mena. No hi fan res els incompliments de les promeses –aquelles estructures d’estat que havien d’estar a punt– ni les variacions contínues en el text sagrat –tants fulls de ruta!– mentre el dogma sigui percebut com a excels i els seus mantenidors com a incorruptibles. La fe no mou muntanyes, de cap manera, però fa que molta gent pugui a dalt dels cims amb el cor alegre. La inexistència és un inconvenient, com ha entès el mosso, però hi ha instaurats prou rituals, efemèrides, martirologi, indumentària, signes, senyeres i tabús perquè el forestal estigui entretingut uns quants anys encara.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Accidentalitat a les carreteres

Detall de tots els morts a les vies catalanes en un any nefast per als motoristes

Sorteig de la Grossa de Cap d'Any

Barcelona, Terrassa i el Prat de Llobregat guanyen el primer premi, el 58499

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Any polític a remolc dels judicis

TORRA • El president català fa una crida a “revoltar-se” davant unes sentències que poden precipitar esdeveniments
SÁNCHEZ • El president espanyol defuig fer una proposta en espera de ratificar la via del diàleg en unes noves generals

Xavier Miró
BARCELONA

El president Pedro Sánchez deia divendres, després del darrer Consell de Ministres de l'any, que la política de diàleg amb Catalunya ha d'anar per un costat i el judici de l'1-O, per un altre. Però el calendari i el resultat del judici als líders polítics i civils catalans determina inevitablement l'agenda política del 2019, tal com havia reconegut indirectament el president espanyol ajornant fins després de la sentència la presentació de la seva proposta per a Catalunya.

A més, la decisió de dijous passat del Suprem de derivar al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) el judici als acusats només de desobediència complica les coses perquè la mateixa causa serà dirimida i sentenciada per tres tribunals diferents i en judicis previsiblement consecutius a partir del procés al Suprem —cal recordar que el major Trapero i la direcció política dels Mossos d'Esquadra seran jutjats per l'Audiència Nacional—. Sense oblidar que encara continua oberta la causa penal al jutjat 13 de Barce-

Les frases

“L'any ha de servir per realitzar el mandat democràtic de llibertat, per revoltar-se davant de la injustícia”

“La preocupació serà garantir una Catalunya justa, generadora d'igualtat i de progrés”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Ha de ser l'any de la consolidació del canvi, del camí reformista i la lectura oberta de la Constitució”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

lona. Aquesta dispersió de processos converteix el 2019 en un any judicial contra l'1-O, amb previsibles conseqüències polítiques, que pot provocar contradiccions en les distintes resolucions dels tribunals.

En aquest sentit, durant la visita del diari, el 19 de desembre, a la presó de Lledoners, l'expresident de l'ANC i diputat de JxCat, Jordi Sánchez,

qualificava la situació de “terreny polític minat que no permet avançar”. El judici, els presos polítics, la negativa del govern espanyol a fer un pas o l'ofensiva continuada de Ciutadans per “fracturar” la societat catalana són algunes d'aquestes “mines” que, segons ell, poden fer esclatar l'agenda política d'un any “molt difícil de gestionar”. A Espanya i a Catalunya.

Els resultats a les eleccions andaluses han evidenciat que el conflicte català és determinant ja en les eleccions a Espanya. Des de Catalunya s'interpreta en aquesta clau la previsió de La Moncloa de no fer cap proposta fins després de la sentència al Suprem. Es considera que aquest “fins després de la sentència” vol dir realment “fins després d'unes noves eleccions generals” en què el PSOE de Sánchez intentarà reforçar a les urnes la seva aposta pel diàleg comptant amb Podem i les forces catalanes i basques.

Unes noves eleccions espanyoles que s'albiraven cap a la tardor però que La Moncloa voldria fixar per al final natural de la legislatura, al 2020. Divendres, el president espa-

Única foto conjunta dels dos governs a la reunió de Pedralbes ■ ACN

Lleis suspeses, debat constituent i unitat estratègica

Autoimposat el diàleg per resoldre el conflicte, el govern català també necessita guanyar temps per abordar accions socials que permetin “ampliar” la majoria independentista ciutadana. En el discurs de Cap d'Any, el president Torra anuncia per al pri-

mer consell executiu de l'any la tramitació legislativa de les lleis socials suspeses pel TC. Les d'emergència en l'habitatge, pobresa energètica i sanitat universal han estat desbloquejades pel govern de Sánchez, però estan paralizades les d'horaris comer-

cials, canvi climàtic, igualtat de gènere, protecció social i l'impost sobre els dipòsits bancaris. El debat constituent serà una altra iniciativa que hauria d'enfortir aliances amb els sobiranistes no independentistes amb vista a una difícil unitat estratègica.

nyol reafirmava que vol aprovar els pressupostos de l'Estat amb el suport dels partits que van fer possible la moció de censura i que vol “esgotar la legislatura”. Pel que fa a la relació amb el govern català, Sánchez situava l'objectiu del 2019 a “crear espais de diàleg i lleialtat fins a acabar la legislatura” en el que sembla una advertència implícita que no serà en aquest mandat quan

farà una proposta política. Sánchez necessita guanyar temps perquè el vot en clau espanyolista contra Catalunya de les eleccions andaluses és una advertència a tenir en compte i confirma que, avui, el govern del PSOE està lligat de peus i mans. Per un costat no pot ni aprovar els pressupostos sense els independentistes catalans mentre el conflicte català s'ha convertit en

“una arma llançívola de la dreta per guanyar vots i desgastar el govern espanyol”, reflexionava Jordi Sánchez a Lledoners.

Per l'impulsor de la futura Crida per la República, “la pugna embogida de la dreta i l'extrema dreta és un escenari molt difícil de gestionar pel PSOE perquè el bloqueja”. Probablement per això el president espanyol insisteix a esgotar la legislatura en un in-

L'APUNT Oportunitats

Carles Sabaté

En dies de balanços del 2018, seria bo buscar les oportunitats que ens atorgarà el 2019, per pessimista, o realista, que pugui semblar. El judici serà una oportunitat per internacionalitzar més el conflicte català i retornarà un interès europeu que no s'hauria de menysprear, per ignomínies que semblen escoltar les acusacions fiscals en la retransmissió del judici. L'any elec-

toral ens permetrà també mesurar les forces de l'independentisme, encara que dividit, i refermar que la pressió judicial i l'amenaça del 155 no rebaixen les expectatives de República, que el 21-D del 2017 van ser votades més que mai. Recuperar la independència financera sense el FLA, refer les lleis socials suspeses pel TC... Ja van sortint, ja, les oportunitats.

tent que vagin aflorant les primeres contradiccions entre PP, Cs i Vox –populars i taronges ja no podran negar que han pactat amb l'extrema dreta per fer fora un govern socialista i, com va fer evident Sánchez en el seu discurs de divendres, aquesta serà l'una línia clara d'atac de La Moncloa contra els seus rivals radicalitzats en l'espanyolisme—. Un altre anunci de divendres que confirma que Pedro Sánchez no té cap pressa per anar a eleccions va ser l'afirmació que feia sobre l'exhumació del cadàver de Franco del Valle de los Caídos: "Si hem esperat quaranta anys, esperar uns quants mesos més no és cap problema."

La Moncloa té la "vocació" d'esgotar la legislatura però, fins i tot, no renuncia a aprovar els pres-

supostos i, encara que això semblava inversemblant fa pocs dies, una part del PDeCAT ja s'ha mostrat disposada a permetre'n la tramitació.

Més enllà d'interpretacions i precisions del discurs, divendres Sánchez va fixar prou clarament el seu full de ruta per al

Sánchez es proposa arribar al 2020 i insisteix a tenir pressupost

2019, que va qualificar d'"any de la consolidació del canvi iniciat amb la moció de censura", i va refermar el seu compromís amb "el camí reformista" i "una lectura oberta de la Constitució, que és patrimoni de tots i no d'uns quants". Però les previ-

sions que es fan avui sobre quina serà la sentència al Suprem no l'ajuden. Perquè, per guanyar temps ell, necessita un govern català estable i dins del marc constitucional. I una condemna per rebel·lió i sedició posaria pressió –la "revolta" al carrer –a l'executiu de Torra.

De moment, Torra sembla haver deixat enre l'opció d'utilitzar una sentència dura per cridar els catalans a les urnes i intentar ampliar la majoria independentista. Avui la previsió és mantenir el govern "efectiu" per complir els compromisos de debat constituent i la recuperació de lleis socials. També per guanyar temps davant la dificultat evident de fer un pas unilaterall –les mancances són avui les mateixes que al 27-O. ■

De la presó al calabós i del Suprem a la presó cada dia

- Es preveu que els presos siguin tancats a Soto del Real
- Els espera una dura rutina diària d'horaris i trasllats

Els set presos tancats a Lledoners que seran traslladats a una presó de Madrid ■ ÒMNIMUM

X.M.
BARCELONA

Els advocats preveuen que el centre penitenciari en què estaran tancats els presos durant el judici sigui el de Soto del Real, una presó al nord de Madrid i molt més a prop que la d'Estremera, a la frontera sud-est de la comunitat de Madrid amb Castella-la Manxa.

Soto del Real és una presó coneguda per Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, que hi van estar tancats fins al trasllat a la presó catalana de Lledoners. Hi van ser enviats per la jutgessa de l'Audiència Nacional perquè Soto del Real és el centre penitenciari de referència d'aquest tribunal i hi ha els presos preventius no penats, molts dels quals són estrangers. Tot i que alguns mitjans madrilenys van llançar una campanya barroera per desprestigiar Jordi Sánchez informant de suposades males relacions amb els interns, l'ex-

president de l'ANC qualifica de "bona" la convivència al si de la presó, tot i admetre que, a diferència de Lledoners, sí que s'hi produeix alguna baralla setmanal entre presos per deutes o tripijocs.

Al voltant del 15 de gener ja es podria dictar l'inici del judici per al 22 i traslladar a Soto del Real dels centres de Lledoners, Mas d'Enric i Puig de les Basses els dotze presos que seran jutjats al Suprem.

Dura rutina diària

De la presó de referència durant el procés els polítics catalans seran traslladats cada matí en furgoneta fins als calabossos de l'Audiència Nacional –que alguns presos han definit com a petits, bruts i sordids–, d'on previsiblement entraran al Suprem per una porta lateral si es manté el dispositiu que va tenir lloc durant les seves declaracions en la fase d'instrucció.

Acabada la vista diària, de matí i tarda, al vespre seran retornats amb furgoneta a la presó, on haurien de poder sopar.

Amb aquesta rutina diària durant quatre dies a la setmana és evident que no és el mateix estar a Soto del Real, a 44 Km i tres quarts d'hora de Madrid els dies de trànsit dens, que a Estremera, a 77 Km i més d'una hora de viatge –Josep Rull i Joaquim Forn van denunciar el seu primer trasllat fins a Estremera emmanillats i sotraguejats.

En qualsevol cas, aquesta feixuga rutina, quatre dies a la setmana i durant setmanes, ha estat una de les raons per les quals els presos en vaga de fam han justificat la finalització de la protesta. "El judici és el moment central de la nostra batalla política i necessitem tota la força i capacitat per afrontar-lo", argumentava Sánchez des de Lledoners el 19 de desembre passat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els independentistes catalans, a judici

LES PETICIONS DE LA FISCALIA I DE L'ADVOCACIA DE L'ESTAT ▲ Fiscalia ▲ Advocacia de l'Estat

 Oriol Junqueras Exvicepresident (ERC)	▲ Acusat de rebel·lió i malversació. 25 ANYS DE PRESÓ. ▲ Acusat de sedició i malversació. 12 ANYS DE PRESÓ.	 Joaquim Forn Exconseller d'Interior (JxCat)	▲ Acusat de rebel·lió i malversació. 16 ANYS DE PRESÓ. ▲ Acusat de sedició i malversació. 11,5 ANYS DE PRESÓ.	 Dolors Bassa Exconsellera de Treball, Benestar i Famílies (ERC)	▲ Acusada de rebel·lió i malversació. 16 ANYS DE PRESÓ. ▲ Acusada de sedició i malversació. 11,5 ANYS DE PRESÓ.	 Jordi Turull Exconseller de Presidència (JxCat)	▲ Acusat de rebel·lió i malversació. 16 ANYS DE PRESÓ. ▲ Acusat de sedició i malversació. 11,5 ANYS DE PRESÓ.	 Josep Rull Exconseller de Territori i Sostenibilitat (JxCat)	▲ Acusat de rebel·lió i malversació. 16 ANYS DE PRESÓ. ▲ Acusat de sedició i malversació. 11,5 ANYS DE PRESÓ.	 Raül Romeva Exconseller d'Afers Exteriors (ERC)	▲ Acusat de rebel·lió i malversació. 16 ANYS DE PRESÓ. ▲ Acusat de sedició i malversació. 11,5 ANYS DE PRESÓ.
 Carme Forcadell Expresidenta del Parlament de Catalunya	▲ Acusada de rebel·lió. 17 ANYS DE PRESÓ. ▲ Acusada de sedició. 10 ANYS DE PRESÓ.	 Jordi Sánchez Expresident de l'ANC i diputat de JxCat	▲ Acusat de rebel·lió. 17 ANYS DE PRESÓ. ▲ Acusat de sedició. 8 ANYS DE PRESÓ.	 Jordi Cuixart President d'Òmnium Cultural	▲ Acusat de rebel·lió. 17 ANYS DE PRESÓ. ▲ Acusat de sedició. 8 ANYS DE PRESÓ.	 Carles Mundó Exconseller de Justícia (ERC)	▲ Acusat de malversació i desobediència. 7 ANYS DE PRESÓ. ▲ Acusat de malversació i desobediència. 7 ANYS DE PRESÓ.	 Santi Vila Exconseller (Junts pel Sí)	▲ Acusat de malversació i desobediència. 7 ANYS DE PRESÓ. ▲ Acusat de malversació i desobediència. 7 ANYS DE PRESÓ.	 Meritxell Borràs Exconsellera de Governació (JxCat)	▲ Acusada de malversació i desobediència. 7 ANYS DE PRESÓ. ▲ Acusada de malversació i desobediència. 7 ANYS DE PRESÓ.

El Suprem deriva els acusats al TSJC

 Anna Simó Exsecretària primera del Parlament (ERC)	▲ Acusada de desobediència. MULTA DE 10 MESOS. ▲ Acusada de desobediència. MULTA.	 Joan Josep Nuet Secretari tercer de la mesa del Parlament (CSQP)	▲ Acusat de desobediència. MULTA DE 10 MESOS. ▲ Acusat de desobediència. MULTA.	 Mireia Boya Exdiputada de la CUP	▲ Acusada de desobediència. MULTA DE 10 MESOS. ▲ Acusada de desobediència. MULTA.	 Lluís Corominas Exvicepresident primer del Parlament (PDeCAT)	▲ Acusat de desobediència. MULTA DE 10 MESOS. ▲ Acusat de desobediència. MULTA.	 Lluís Guinó Exvicepresident primer del Parlament (PDeCAT)	▲ Acusat de desobediència. MULTA DE 10 MESOS. ▲ Acusat de desobediència. MULTA.	 Ramona Barrufet Secretària quarta de la mesa del Parlament (PDeCAT)	▲ Acusada de desobediència. MULTA DE 10 MESOS. ▲ Acusada de desobediència. MULTA.
---	--	---	--	---	--	--	--	--	--	--	--

A L'EXILI SENSE ORDRE DE DETENCIÓ

 Carles Puigdemont Expresident de la Generalitat	 Toni Comin Exconseller de Salut (ERC)	 Clara Ponsati Exconsellera d'Ensenyament (JxCat)	 Lluís Puig Exconseller de Cultura (JxCat)	 Meritxell Serret Exconsellera d'Agricultura (ERC)	 Marta Rovira Portaveu d'ERC	 Anna Gabriel Exdiputada de la CUP
Processat per rebel·lió i malversació de fons	Processat per rebel·lió i malversació de fons	Processada per rebel·lió i malversació de fons	Processat per malversació i desobediència	Processada per malversació i desobediència	Processada per rebel·lió	Processada per desobediència

Defensa tècnica i política contra una acusació violenta

■ S'espera que els dotze acusats de rebel·lió, malversació i desobediència exposin els arguments amb fermesa i en català ■ La traducció simultània ja es va fer servir en el judici del Palau de la Música

Mayte Piulachs
BARCELONA

Una defensa tècnica i política. És el plantejament escollit pels dotze independentistes catalans davant el Tribunal Suprem, en el judici. Serà gradual i personal, ja que la situació del vicepresident Oriol Junqueras, a qui la fiscalia demana 25 anys de presó pel delictes de rebel·lió agreujada amb la malversació de fons, no és la mateixa que la dels cinc membres de la mesa del Parlament, que afronten penes d'inhabilitació, i que al final seran jutjats pel

TSJC.

És a dir, tots els acusats, segurament, reiteraran al tribunal que la convocatòria d'un referèndum d'autodeterminació va ser despenalitzada a l'Estat espanyol, tot i que amb les seves iniciatives haurien desobeït el Tribunal Constitucional. Junqueras, a més —com els exconsellers i els dos líders socials, als quals la fiscalia també acusa de rebel·lió—, haurà de dissecionar les seves accions (els seus pensaments, com criminalitza el jutge Llarena, no valen) i mostrar que no van portar a terme els elements que exigeix la re-

bel·lió i la jurisprudència. És a dir, que no buscaven com a últim recurs ni van assumir el risc d'un alçament armat.

També s'haurà de detallar que el cos dels Mossos (els 16.000 agents armats, que diu el fiscal) no va fer cap acte insurreccional, i només va permetre la votació del 1-0 davant la gentada que hi havia als centres, per mantenir la convivència exigida per la magistrada del TSJC, que va ordenar prohibir la votació. I s'haurà de desmuntar l'argument xocant del fiscal en el sentit que els cops de porra de la policia espanyo-

la i de la Guàrdia Civil contra la població l'1-O és la violència cercada pels acusats. El referèndum, com va dir el fiscal Jaime Moreno en la vista del 18 de desembre passat, era clau per proclamar la independència de Catalunya. Ara bé, les defenses també hauran d'insistir en el fet que no hi va haver cap acció executiva real, i la declaració d'independència no es va publicar al DOGC com erròniament va dir el fiscal ni es va derogar la Constitució.

En el judici, la primera acció dels dotze processats serà exercir el seu dret

d'expressar-se en la llengua pròpia. El penalista Jordi Pina ja va avisar el tribunal que Sánchez, Turull i Rull volen declarar en català i de manera simultània. És a dir, com si fos una conferència, i els magistrats i les acusacions s'haurien de posar cascos per escoltar-los. El Suprem, però, en la resolució del 27 de desembre passat, va indicar que ja resoldrà aquesta petició, que qualifica de "sobrevinguda". La traducció s'hi garanteix; caldrà veure com.

La traducció simultània no és pas nova als tribunals. La secció desena de l'Audiència de Barcelona va re-

querir la traducció simultània en el judici de l'espòli del Palau de la Música perquè l'advocat de Fèlix Millet és de Madrid, i alhora es volia respectar les dues llengües oficials, ja que en el judici de l'hotel del Palau només es va poder intervenir en castellà. El sistema va tenir una segona funció: Millet i altres acusats van usar els cascos com a audiòfon.

Vox, silenciada

L'advocada de l'Estat, Lucía Pedreño, molt bel·ligerant en la vista, no haurà de cercar la violència, ja que el govern del PSOE va fer canviar l'acusació de rebel·lió a sedició. I pel que fa a la popular de Vox, en què la premsa madrilenya assegura que tindrà un bon altaveu en el judici, s'espera que cap dels acusats respongui a les preguntes. Quedarà silenciada. L'advocat de Vox, Pedro Fernández, en la vista prèvia va decebre els seus per massa moderat, a més de simple en els arguments. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'esplanada de Lledoners es va omplir per centenars de persones que van escoltar Puigdemont i Comín ■ JUNTSXCAT

Puigdemont i Comín, en un acte pels presos

El president i el conseller participen per videoconferència en un acte de suport

Redacció

SANT JOAN DE VILATORRADA

Centenars de persones van seguir des de les portes de la presó de Lledoners els parlaments que el 130è president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i l'exconseller de Salut Toni Comín van dirigir als presos polítics amb motiu de l'any nou. "El que vivim no és un malson; és

la realitat d'una Espanya que va fracassar en la seva reforma democràtica", els va dir Puigdemont. Els assistents van acompanyar "Joan Bona Nit" en el seu record diari i va rebre, entusiasmada, la resposta, un per un, dels presos polítics als desitjos de "bona nit".

D'altra banda, ahir el vicepresident, Pere Aragonès, va assegurar que, malgrat que la seva confiança en el Suprem és "molt feble perquè està altament polititzat", el govern no deixarà de "demandar justícia" i l'absolució de tots els presos polítics.

El judici, a la televisió

APROVAT • El Consell General del Poder Judicial garanteix que la vista contra els independentistes catalans tindrà senyal institucional i es podrà veure en directe

PRECEDENT • El primer judici retransmès va ser el dels vestits de Camps

Periodistes de ràdio segueixen la vista prèvia del judici contra els independentistes catalans a través de pantalles instal·lades a la biblioteca del Suprem ■ A. PRAT

Mayte Piulachs
BARCELONA

Tothom podrà veure per televisió i en directe el judici contra els independentistes catalans a la sala penal del Tribunal Suprem, a Madrid. El Consell General del Poder Judicial (CGPJ) té els mitjans tècnics per realitzar-ho i el seu gabinet de comunicació ja ha confirmat que oferirà el senyal institucional a qualsevol mitjà de comunicació que el vulgui emetre en temps real o en diferit. El Punt Avui Televisió el retransmetrà en directe. La vista del 18 de desembre passat, en què es discutia la competència del Suprem, sense la presència dels divuit acusats, ja va ser retransmesa.

Tots els judicis se celebren en audiència pública. És a dir, pot entrar-hi tothom de públic si no hi ha cap excepció, com ara menors víctimes, la declaració dels quals s'acostuma a fer a porta tancada, segons el delictiu. A mesura que ha avançat la tecnologia i l'interès mediàtic de certs casos, els tribunals han acceptat que s'emetin els judicis per televisió. Actualment, a Catalunya no totes les sales de vistes estan dotades per oferir el senyal institucional de televisió. Per exemple, a l'Audiència de Barcelona només estan dotades tres sales de les onze seccions penals, i al TSJC només n'hi ha una, amb càmeres. Per això, quan no hi ha càmeres instal·lades a les sales, l'oficina de comunicació

del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ofereix el que en l'argot periodístic s'anomena *un mut*: uns minuts en què fotògrafs i càmeres de televisió prenen imatges de la vista i dels acusats. El senyal televisiu institucional, segons les responsables de l'oficina de comunicació, compleix dos objectius: garantir el principi de publicitat dels judicis i no pertorbar les sessions, ja que les càmeres funcionen per control remot i passen a ser com una part més del mobiliari de la sala de vistes. El canvi d'imatges s'executa des d'una taula de realit-

Amb l'antecedent del 9-N i de la vista del dia 18 passat, el CGPJ permetrà veure el judici per televisió

zació que està en una altra sala, i, per exemple, pot enfocar el tribunal quan a un testimoni que declara no se'l pot identificar.

A Catalunya, el primer judici mediàtic en què es va oferir senyal institucional va ser el del segrest de la farmacèutica d'Olot, Maria Àngels Feliu. L'any 2002 es va fer el judici, amb uns 252 periodistes acreditats, indiquen fonts del TSJC. El cas de *L'Oca* de Banyoles, amb 21 morts a l'estany, que va aplegar 133 periodistes, molts d'ells francesos (nacionalitat de les víctimes), també va tenir senyal institucional.

El primer judici que es va poder

veure en directe a les televisions va ser un cas corrupció política: el dels vestits de l'expresident de la Generalitat valenciana Francisco Camps (PP), l'abril del 2013. Un tribunal popular va absoldre Camps de suborn impropï en acceptar roba d'un implicat en la trama Gürtel. Per qüestions tècniques, en el judici de Camps hi havia un decalatge de deu minuts. El va seguir l'Audiència de Palma, amb el cas Nòos, amb la infanta Cristina i el seu marit Iñaki Urdangarin a la banqueta dels acusats. Urdangarin ja compleix la condemna de 6 anys per malversació, prevaricació i tràfic d'influències a la presó de dones de Brieva (Àvila), en un mòdul especial i tot sol.

L'any passat, el judici al TSJC contra l'expresident Artur Mas i les exconselleres Joana Ortega i Irene Rigau per l'organització de la consulta del 9-N, també es va poder seguir en directe. Qui ho va decidir? Les dues professionals de l'oficina de comunicació van traslladar als tres magistrats que amb la gran expectació aixecada, amb 342 periodistes acreditats, seria bo oferir-los la connexió directa del judici. El tribunal –presidit per Jesús María Barrientos, president del TSJC– no hi va posar cap pega, sostenen. Més difícil va ser obtenir els mitjans tècnics. Indiquen que a darrera hora el Departament de Justícia els va comunicar que no podia fer la despesa del lloguer de tres càmeres i una taula de realització, i el CGPJ va fer portar les seves des de Madrid. ■

851278-12019860

Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat

TT/rb

EDICTE

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 20 de desembre de 2018, va adoptar, entre d'altres, els acords següents:

- Aprovar inicialment el document de la Modificació puntual del Pla general metropolità a l'equipament de la nau Bertrand de Sant Feliu de Llobregat per a la reordenació i ajustament del seu entorn a la realitat consolidada, redactat per l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, i sotmetre el document de la Modificació puntual del PGM a l'equipament de la nau Bertrand de Sant Feliu de Llobregat per a la reordenació i ajustament del seu entorn a la realitat consolidada a informació pública, pel termini d'un mes, amb publicació de l'edicta corresponent al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, en un diari d'àmplia difusió, al tauler d'anuncis de l'ajuntament i al web de l'ajuntament, per tal que pugui ser examinat i presentar-s'hi al·legacions, si s'escau.
- Sol·licitar, d'acord amb allò que disposa l'article 85.5 del Decret legislatiu 1/2010, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, els informes dels organismes afectats per raó de les seves competències sectorials, els quals l'han d'emetre en el termini d'un mes, i en concret els que especifica l'arquitecte municipal en el seu informe de data 4 de desembre de 2018, i concedir tràmit d'audiència als ajuntaments de l'àmbit territorial que confina amb el terme municipal, en compliment de l'article 85.7 del Decret legislatiu 1/2010.
- Suspènre les tramitacions i atorgament de llicències i projectes d'obra segons disposen els articles 73 del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya i 102 i 104 del Decret 305/2006 que aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme."

L'expedient està en exposició pública a les oficines de l'Àrea de Serveis Territorials ubicades al carrer Església núm. 7, de dilluns a divendres de 9 a 14 hores, i al web de l'ajuntament.

Significar que el present acord és un acte de tràmit, no definitiu en via administrativa, i per tant no és susceptible de recurs, llevat de l'acord de suspensió de llicències, que és definitiu en via administrativa i hi cap la interposició, amb caràcter potestatiu, de recurs de reposició davant l'òrgan que l'ha dictat en el termini d'un mes, comptat des de l'endemà de la recepció d'aquesta notificació.

Això sense perjudici que es pugui exercitar el que s'estimi procedent, de conformitat amb el que disposa l'article 58.2 de la Llei 30/1992 de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Sant Feliu de Llobregat, 27 de desembre de 2018

L'alcalde

Jordi San José Buenaventura